

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA CARINSKOG ZAKONA

Članak 1.

U Carinskom zakonu („Narodne novine“, br. 78/99., 117/99., 73/00., 92/01., 47/03. i 140/05.) u članku 4. stavku 1. točke 3. i 4. mijenjaju se i glase:

„3) *Carinska uprava* je upravna organizacija u sastavu Ministarstva financija odgovorna za primjenu carinskih propisa i drugih propisa koji su joj stavljeni u nadležnost.

4) *Središnji ured* je ustrojstvena jedinica Carinske uprave odgovorna za zakonitu, učinkovitu i ujednačenu primjenu carinskih propisa i drugih propisa koji su joj stavljeni u nadležnost.“

U točki 21. riječ „stvarnu“ zamjenjuje se riječju „posebnu“.

Članak 2.

U članku 5. stavak 7. briše se.

Članak 3.

Iznad članka 5.a dodaje se naziv pododjeljka, koji glasi:

„b) *Ovlašteni gospodarski subjekt*“.

Članak 4.

Iznad članka 6. naziv pododjeljka mijenja se i glasi:

„c) *Odluke koje se odnose na primjenu carinskih propisa*“.

Članak 5.

Članak 6. mijenja se i glasi:

„Osoba koja od Carinske uprave zahtijeva donošenje odluke koja se odnosi na primjenu carinskih propisa mora navesti sve činjenice i okolnosti te podnijeti isprave i druge dokaze potrebne za donošenje odluke.

Takva odluka donosi se i o njoj se obavještava podnositelj zahtjeva u najkraćem mogućem roku.

Kada se zahtjev za donošenje odluke podnosi u pisanom obliku, odluka se donosi i o njoj pismeno obavještava podnositelj zahtjeva najkasnije u roku od mjesec dana od dana podnošenja zahtjeva, osim kada je carinskim propisima drugačije predviđeno.

Rok iz stavka 3. ovoga članka može se produžiti ako ga se Carinska uprava ne može pridržavati. U tom slučaju Carinska uprava o tome obavještava podnositelja zahtjeva prije isteka roka, uz navođenje razloga koji opravdavaju produženje i razdoblja koje smatra potrebnim za donošenje odluke o zahtjevu.

Odluke koje Carinska uprava donosi u pisanom obliku, a kojima se odbija zahtjev podnositelja ili su nepovoljne za osobu na koju se odnose, sadrže razloge na temelju kojih se donose i pravo na žalbu iz članka 7. ovoga Zakona.“

Članak 6.

Članak 7. mijenja se i glasi:

„Pravo žalbe na odluku Carinske uprave koja se odnosi na primjenu carinskih propisa ima osoba na koju se ta odluka neposredno i osobno odnosi. Pravo žalbe ima i osoba koja je Carinskoj upravi podnijela zahtjev za donošenje odluke koja se odnosi na primjenu carinskih propisa, a odluka o zahtjevu joj nije dostavljena u roku iz članka 6. stavka 3. ovoga Zakona.

Žalba se podnosi u roku od 15 dana.“.

Članak 7.

Članak 8. mijenja se glasi:

„Podnošenje žalbe ne odgađa ovrhu osporene odluke.

Iznimno, Carinska uprava može u cijelosti ili djelomice odgoditi ovrhu odluke ako opravdano dvoji da osporena odluka nije u skladu s važećim propisima ili da bi za osobu na koju se odnosi mogla nastati nepopravljiva šteta.

Ako osporena odluka uključuje obračun uvozne ili izvozne carine, odgoda ovrhe uvjetovana je podnošenjem osiguranja. Polaganje osiguranja neće se zahtijevati, ako bi dužnik bio doveden u ozbiljne poteškoće gospodarske ili socijalne naravi.“.

Članak 8.

Iznad članka 9. naziv pododjeljka briše se.

Članak 9.

Članak 9. mijenja se i glasi:

„Odluka povoljna za osobu na koju se odnosi poništiti će se ako je donesena na temelju netočnih ili nepotpunih navoda, te:

a) ako je podnositelj zahtjeva znao ili je morao znati za netočnost ili nepotpunost navoda, i

b) takva odluka ne bi mogla biti donesena na temelju točnih i potpunih navoda.

Odluka iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se bez odlaganja osobi na koju se odnosi.

Poništenje ima pravni učinak od dana donošenja poništene odluke.“.

Članak 10.

Članak 10. mijenja se i glasi:

„Odluka povoljna za osobu na koju se odnosi ukinuti će se ili izmijeniti, u drugim slučajevima od navedenih u članku 9. ovoga Zakona, ako koji od uvjeta propisanih za njezino donošenje nije bio ispunjen ili više nije ispunjen.

Odluka povoljna za osobu na koju se odnosi može se ukinuti ako osoba ne ispunjava obvezu koja joj je odlukom određena.

Odluka o ukidanju ili izmjeni dostavlja se bez odlaganja osobi na koju se odnosi.

Ukidanje ili izmjena odluke ima pravni učinak od dana dostave osobi na koju se odnosi. Iznimno, ako to zahtijevaju opravdani interesi osobe na koju se odluka odnosi, Carinska uprava može za primjereno razdoblje odgoditi pravni učinak odluke o ukidanju ili izmjeni.“.

Članak 11.

U članku 12. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 2. i 3.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 4., dodaje se rečenica koja glasi:

„U pitanjima podrijetla taj se postupak odnosi na primjenu članka 23. i 28. ovog Zakona.“.

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 5.

Stavak 7. briše se.

Dosadašnji stavci 8. do 10. postaju stavci 6. do 8.

U dosadašnjem stavku 11. koji postaje stavak 9. u podtočki 2. riječi „iznosa povrata izvoznih carina i drugih iznosa“ zamjenjuju se riječima: „izvoznih naknada i drugih svota“.

Članak 12.

Članak 14. mijenja se i glasi:

„Carinska uprava može u skladu s uvjetima predviđenim u važećim propisima provesti sve provjere koje smatra potrebnim radi pravilne primjene carinskih i drugih propisa koji se odnose na unos, iznos, provoz, prijenos i posebnu uporabu robe koja se nalazi na carinskom području Republike Hrvatske, koja se kreće između carinskog područja Republike Hrvatske i trećih država, te na prisutnost robe koja nema status domaće robe. Carinske provjere se, za potrebe pravilne primjene propisa, mogu provesti i u trećoj državi, ako je to predviđeno međunarodnim sporazumom.

Carinske provjere, osim provjere na licu mjesta, temelje se na analizi rizika uz uporabu metoda automatske obrade podataka, sa svrhom identificiranja i određivanja stupnja rizika i razvoja potrebnih mjera za procjenu rizika, na osnovi kriterija razvijenih u Republici Hrvatskoj i, kada je to primjereno, na međunarodnoj razini.

Vlada Republike Hrvatske propisuje ovlasti za upravljanje rizikom te za utvrđivanje kriterija i prioriternih područja provjere. Za primjenu upravljanja rizikom uspostaviti će se elektronički sustav.

Kada provjere obavljaju druga tijela, a ne Carinska uprava, takve se provjere obavljaju u suradnji s Carinskom upravom kad god je to moguće istovremeno i na istom mjestu.

U okviru provjera predviđenih ovim člankom Carinska uprava i druga nadležna tijela mogu međusobno izmjenjivati podatke u vezi s unosom, iznosom, provozom, prijenosom i posebnom uporabom robe koja se nalazi na carinskom području Republike Hrvatske, robom koja se kreće između carinskog područja Republike Hrvatske i trećih država, te prisutnosti robe koja nema status domaće robe, kada je to potrebo radi smanjenja rizika.

Prenošenje povjerljivih podataka carinskim službama i drugim tijelima trećih država dopušteno je samo u okviru međunarodnih sporazuma i uz uvjete iz članka 16. stavka 2. ovoga Zakona.“.

Članak 13.

Iza članka 14. dodaje se članak 14.a koji glasi:

„Članak 14.a

U slučaju izvanrednih situacija, zbog zastoja prometa preko graničnih prijelaza ili zastoja u obavljanju carinskog postupka u unutrašnjosti carinskog područja, ministar financija može privremeno odrediti pojednostavnjenja u provedbi mjera carinskog nadzora i provjere.

Vlada Republike Hrvatske propisuje kriterije i postupak za provedbu stavka 1. ovoga članka.“.

Članak 14.

U članku 15. stavku 1. iza riječi „uprave“ dodaju se riječi „u propisanom roku“.

Članak 15.

U članku 17. stavku 1. točki b) riječi „povoljniju carinu“ zamjenjuju se riječima: „smanjenu ili nultu stopu carine“.

Članak 16.

Članak 18. mijenja se i glasi:

„Ako je carinskim propisima utvrđeno razdoblje, datum ili rok, za primjenu propisa razdoblje i rok se ne mogu produžiti, a datum promijeniti, osim ako je to tim propisima izričito predviđeno.“.

Članak 17.

Članak 20. mijenja se i glasi:

„Na robu koja se uvozi u carinsko područje Republike Hrvatske plaća se carina prema Carinskoj tarifi i odredbama propisanim ovim Zakonom i Zakonom o carinskoj tarifi.

Carinska tarifa Republike Hrvatske obuhvaća:

a) sustav nazivlja i brojčanog označavanja robe preuzet iz Kombinirane nomenklature Europske unije,

b) dodatnu podjelu koja se u cijelosti ili djelomično temelji na Kombiniranoj nomenklaturi, a koja se uvodi radi primjene carinskih mjera koje se odnose na trgovinu robom predviđenih propisima Republike Hrvatske,

c) osnovne stope carine,

d) povlaštene tarifne mjere iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i ugovora o slobodnoj trgovini koje je Republika Hrvatska sklopila s drugim zemljama ili skupinama zemalja, koje predviđaju povlašteno tarifno postupanje, te

e) druge mjere koje predviđaju primjenu smanjene ili nulte stope carine na određenu robu.

Uz uvažavanje odredaba o jedinstvenoj stopi carine, mjere iz stavka 2. točke d) ili e) ovoga članka primjenjuju se na zahtjev deklaranta umjesto mjere predviđene točkom c) ovoga članka, ako predmetna roba ispunjava za to propisane uvjete. Zahtjev se može podnijeti i naknadno, ako su ispunjeni svi relevantni uvjeti.

Kada je primjena mjera iz stavka 2. točke d) ili e) ovoga članka ograničena na određenu količinu uvoza, njena primjena prestaje:

a) iskorištenjem dodijeljenih prava, sukladno posebnom propisu kojim se uređuje raspodjela carinskih kvota, ili

b) čim je dosegnuta određena količina uvoza, u slučaju carinskih kvota koje se odobravaju po kronološkom redu datuma carinskih deklaracija.

Razvrstavanje robe u carinsku tarifu podrazumijeva utvrđivanje podbroja Carinske tarife u koji se roba razvrstava temeljem:

a) općih pravila za primjenu nazivlja Carinske tarife koja su sastavni dio Zakona o Carinskoj tarifi, i

b) dodatno, samo za potrebe razvrstavanja robe u podbrojeve koji se odnose na stavak 2. točku b) ovog članka, drugih propisa Republike Hrvatske kojima se uređuju posebna područja radi primjene mjera, koje nisu carinske mjere, vezanih za trgovinu robom.“.

Članak 18.

Članak 21. mijenja se i glasi:

„Vlada Republike Hrvatske u Carinskoj tarifi propisuje slučajeve te vrste i vrijednost robe na koje se može primijeniti jedinstvena carinska stopa.

Vlada Republike Hrvatske može propisati izvozne carine na robu koja se izvozi, sukladno pravilima propisanim ovim Zakonom i Zakonom o carinskoj tarifi.“.

Članak 19.

U članku 22. stavku 2. riječi: „količinskih ograničenja“ zamjenjuju se riječima: „carinskih kvota“.

Članak 20.

U članku 23. stavku 1. točki a) riječi: „člankom 21.“ zamjenjuju se riječima: „u članku 20. stavku 2. točki d)“.

Članak 21.

Članak 25. mijenja se i glasi:

„Roba čija proizvodnja uključuje više od jedne zemlje smatrat će se podrijetlom iz zemlje u kojoj je prošla posljednju bitnu gospodarski opravdanu obradu ili preradu u za te svrhe opremljenoj tvrtki koja dovodi do novih proizvoda ili predstavlja bitnu fazu proizvodnje.“.

Članak 22.

U članku 28. stavku 1. brojka: „21.“ zamjenjuje se riječima: „20. stavka 2. točke d)“.

Članak 23.

U članku 31. stavku 3. riječi: „roba procijenjenom“ zamjenjuju se riječima: „carinska vrijednost robe utvrđena“.

U stavku 5. riječ: „uvoznika“ zamjenjuje se riječju: „deklaranta“.

Članak 24.

U članku 32. stavci 2., 3., 4. i 5. brišu se.

Članak 25.

U članku 33. stavku 1. riječi: „radi izvoza u Republiku Hrvatsku izvezene ako je roba izvezena“ zamjenjuju se riječima: „za izvoz u Republiku Hrvatsku i izvezene“.

Stavci 2., 3., 4. i 5. brišu se.

Članak 26.

U članku 35. stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. uobičajene provizije koja je naplaćena ili je treba platiti, ili uobičajenog uvećanja radi ostvarivanja dobiti i pokrića općih troškova (uključujući direktne ili indirektne troškove

za tržišne radnje za predmetnu robu) nastalih u vezi s prodajom u Republici Hrvatskoj uvezene robe iste vrste ili skupine proizvoda,“.

U stavku 1. točki 3. riječi: „uvoznih“ i „te poreza“ brišu se, a riječ: „prometom“ zamjenjuje se riječima: „uvozom ili prodajom“.

Članak 27.

U članku 37. stavak 3. briše se.

Članak 28.

U članku 38. stavku 1. točki a) podtočki 4. iza riječi: „prijevoza“ dodaju se riječi: „i osiguranja“.

U podtočki 5. zarez na kraju rečenice zamjenjuje se točkom, a riječ: „te“ briše se.

Podtočka 6. briše se.

U stavku 5. točki b) zarez na kraju rečenice zamjenjuje se točkom.

Točka c) briše se.

Članak 29.

U članku 40. stavak 1. briše se.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 1.

Članak 30.

Članak 41. briše se.

Članak 31.

Članak 42. briše se.

Članak 32.

U članku 44. stavci 3., 4. i 5. brišu se.

Članak 33.

Članak 45. briše se.

Članak 34.

U članku 49. stavku 1. riječi: „koja se unosi“ zamjenjuju se riječju: „unesena“.

Članak 35.

U članku 50. stavku 1. točki b) podtočki 2. riječ: „druge“ zamjenjuje se riječju: „treće“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„Roba koja se još uvijek nalazi izvan carinskog područja Republike Hrvatske može biti podložna carinskoj provjeri sukladno važećim propisima, kao rezultat, *inter alia*, sporazuma sklopljenog između Republike Hrvatske i treće zemlje, te se sa njom postupa na isti način kao s robom unesenom u carinsko područje Republike Hrvatske.“.

Stavak 8. briše se.

Članak 36.

U članku 51. stavku 2. riječi: „na zaustavljanje i privremeno zadržavanje“ zamjenjuju se riječima: „privremeno pristati ili sletjeti“.

Članak 37.

U članku 62. stavku 1. dodaje se rečenica koja glasi: „Takva roba se u daljnjem tekstu naziva „roba u privremenome smještaju.“.

Članak 38.

U članku 64. stavku 1. riječ: „Roba“ zamjenjuje se riječima: „Uz poštivanje odredaba članka 54. ovoga Zakona, roba“.

Članak 39.

U članku 65. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Carinarnica će bez odgode poduzeti sve potrebne mjere, uključujući i prodaju robe, radi reguliranja položaja robe za koju nisu poduzete formalnosti potrebne za određivanje carinski dopuštenog postupanja ili uporabe u rokovima iz članka 61. ovoga Zakona.“.

U stavku 2. riječ: „odgovornost“ zamjenjuje se riječju: „rizik“.

Članak 40.

U članku 68. stavku 1. riječ: „pitanja“ zamjenjuje se riječju: „položaja“.

Članak 41.

U članku 70. stavku 1. riječi: „na propisan način“ zamjenjuju se riječima: „sukladno propisanim uvjetima“.

Članak 42.

U članku 71. stavku 1. iza riječi: „deklaracija“ dodaju se riječi: „za taj carinski postupak“.

U stavku 2. riječi: „ili ukinuta“ brišu se.

Članak 43.

U članku 73. stavak 3. briše se.

Članak 44.

U članku 75. stavku 1. riječ: „već“ briše se.

Članak 45.

U članku 77. stavku 2. točki b) riječ: „neispravni“ zamjenjuje se riječju: „netočni“.

Članak 46.

Članak 78. mijenja se i glasi:

„Carinarnica će na zahtjev deklaranta poništiti prihvaćenu deklaraciju ako deklarant pruži dokaze da je roba greškom deklarirana za carinski postupak naveden u toj deklaraciji ili da uslijed posebnih okolnosti stavljanje robe u carinski postupak za koji je roba bila deklarirana više nije opravdano.

Ako je carinarnica već obavijestila deklaranta da ima namjeru pregledati robu, zahtjev za poništavanje deklaracije prihvaća se nakon pregleda robe.

Deklaracija ne može biti poništena nakon puštanja robe, osim u slučajevima koje propiše Vlada Republike Hrvatske.

Poništavanje deklaracije ne isključuje primjenu kaznenih odredaba.“.

Članak 47.

Članak 79. mijenja se i glasi:

„Ako nije drukčije propisano, za primjenu svih odredaba koje se odnose na carinski postupak za koji je roba deklarirana važi datum prihvaćanja deklaracije.“.

Članak 48.

U članku 85. stavku 1. riječ: „Ako“ zamjenjuje se riječima: „Uz poštivanje odredaba članka 86. ovoga Zakona, ako“.

Članak 49.

U članku 87. stavku 1. točki b) riječi: „roku 15 dana“ zamjenjuju se riječima: „primjerenom roku“.

Članak 50.

U članku 93. stavku 1. riječi: „čija je carina najveća“ zamjenjuje se riječima: „za koju je predviđena najveća stopa carine“.

Članak 51.

U članku 96. stavku 1. točki a) podtočka 1. mijenja se i glasi:

„- vanjskog provoza,“.

Članak 52.

Iznad članka 103. naziv pododjeljka mijenja se i glasi:

„I. Vanjski provoz - Opće odredbe“.

Članak 53.

Članak 103. mijenja se i glasi:

„Postupak vanjskog provoza omogućava kretanje robe od jednog do drugog mjesta unutar carinskoga područja Republike Hrvatske, i to:

a) strane robe, a da ona ne podliježe plaćanju uvoznih carina i drugih davanja ili mjerama trgovinske politike,

b) domaće robe, u slučajevima i prema uvjetima koje utvrdi Vlada Republike Hrvatske, kako bi se spriječilo da proizvodi obuhvaćeni izvoznim mjerama ili koji od njih imaju pogodnosti, izbjegavaju ili neopravdano koriste te mjere.

Kretanje iz stavka 1. ovoga članka odvija se:

a) pod pokrićem postupka vanjskog provoza u Republici Hrvatskoj,

b) pod pokrićem TIR karneta (Konvencija TIR) pod uvjetom da to kretanje:

- započinje ili će se završiti u Republici Hrvatskoj, ili

- odnosi se na pošiljke robe koje se moraju istovariti u carinskom području Republike Hrvatske i koje su dovezene s robom koju treba istovariti u trećoj zemlji, ili

- obavlja se između dvije točke u Republici Hrvatskoj preko teritorija treće zemlje,

c) pod pokrićem ATA karneta (Konvencija ATA) koji se koristi kao isprava u postupku provoza,

d) pod pokrićem Rajnskog manifesta (članak 9. revidirane Konvencije za plovidbu Rajnom), ili

e) pod pokrićem obrasca 302 predviđenog Sjevernoatlantskim ugovorom od 4. travnja 1949., ili

f) poštom (uključujući pakete).

Primjena postupka vanjskog provoza neće utjecati na posebne odredbe koje se primjenjuju na kretanje robe stavljene u carinski postupak s gospodarskim učinkom.“.

Članak 54.

U članku 104. stavku 1. iza riječi: „postupak“ dodaje se riječ: „vanjskog“.

Članak 55.

Iznad članka 105. naziv pododjeljka mijenja se i glasi:

„II. *Vanjski provoz - Posebne odredbe*“.

Članak 56.

Članak 105. mijenja se i glasi:

„Postupak vanjskog provoza primjenjuje se na robu koja prolazi kroz područje treće države samo ako:

a) je takva mogućnost predviđena međunarodnim ugovorom, ili

b) se prijevoz kroz tu državu odvija pod pokrićem jedinstvene prijevozne isprave sastavljene na carinskom području Republike Hrvatske.

U slučaju iz stavka 1. točke b) ovoga članka postupak na teritoriju treće države se obustavlja.“.

Članak 57.

Iznad članka 109. dodaje se naziv pododjeljka, koji glasi:

„III. *Unutarnji provoz*“.

Članak 58.

Članak 109. mijenja se i glasi:

„Postupak unutarnjeg provoza prema uvjetima utvrđenima u stavcima 2., 3. i 4. ovoga članka omogućava kretanje domaće robe od jedne do druge točke unutar carinskog područja Republike Hrvatske bez promjene njezina carinskog statusa pri prolazu kroz teritorij treće države. Ova odredba ne utječe na primjenu članka 103. stavak 1. točka b) ovoga Zakona.

Kretanje iz stavka 1. ovoga članka može se odvijati:

- a) u okviru postupka unutarnjeg provoza u Republici Hrvatskoj, pod uvjetom da je takva mogućnost predviđena međunarodnim sporazumom,
- b) pod pokrićem TIR karneta (Konvencija TIR),
- c) pod pokrićem ATA karneta (Konvencija ATA) koji se koristi kao isprava u postupku provoza,
- d) pod pokrićem Rajnskog manifesta (članak 9. Revidirane konvencije za plovidbu na Rajni),
- e) pod pokrićem obrasca 302 predviđenog Sjevernoatlantskim ugovorom od 4. travnja 1949., ili
- f) poštom (uključujući pakete).

U slučaju iz stavka 2. točke a) ovoga članka, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 104., 106., 106.a, 107. i 108. ovoga Zakona.

U slučajevima iz stavka 2. točke b) do f) ovoga članka, roba zadržava svoj carinski status samo ako je taj status ustanovljen pod uvjetima i u obliku koje propisuje Vlada Republike Hrvatske.“

Članak 59.

Iza članka 109. dodaju se članci 109.a i 109.b koji glase:

„Članak 109.a

Uvjete pod kojima se domaća roba može kretati od jedne do druge točke na carinskom području Republike Hrvatske i privremeno izvan tog područja bez promjene svoga carinskog statusa, a da ne podliježe carinskom postupku, utvrđuje Vlada Republike Hrvatske.

Članak 109.b

Postupak unutarnjeg provoza u Republici Hrvatskoj također se primjenjuje kada je carinskim propisima izričito predviđena njegova primjena.“

Članak 60.

U članku 112. stavci 3. i 4. brišu se.

Članak 61.

U članku 113. stavku 2. riječ: „Carinarnica“ zamjenjuje se riječima: „Uz poštivanje odredaba članka 100. ovoga Zakona, carinarnica“.

Članak 62.

U članku 122. stavku 1. riječi: „troškovi skladištenja i održavanja robe za vrijeme skladištenja,“ zamjenjuju se riječima: „a carinska se vrijednost te robe temelji na stvarno

plaćenju ili plativoj cijeni koja uključuje trošak skladištenja i održavanja robe dok se ona nalazi u carinskom skladištu, ti troškovi“.

U stavku 2. dodaje se rečenica koja glasi: „Vlada Republike Hrvatske može propisati slučajeve kada se ova odredba neće primjenjivati.“.

U stavku 3. iza riječi: „Zakona,“ dodaju se riječi: „za primjenu članka 218. ovoga Zakona,“.

Članak 63.

U članku 124. stavku 2. točki a) podtočki 4. iza riječi: „robe“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „koju propiše Vlada Republike Hrvatske,“.

Članak 64.

U članku 125. stavku 5. iza riječi: „izvezeni“ dodaju se riječi: „ili ponovno izvezeni“.

Članak 65.

U članku 130. stavak 2. mijenja se i glasi:

„Ako je uvozna roba u vrijeme navedeno u stavku 1. ovoga članka ispunjavala uvjete za povoljnije tarifno postupanje u okviru carinskih kvota ili plafona, ta roba ispunjava uvjete za svako povoljnije tarifno postupanje koje važi za istovjetnu robu u vrijeme prihvaćanja deklaracije za puštanje robe u slobodan promet.“.

Članak 66.

U članku 131. točki d) riječ: „carinsko“ zamjenjuje se riječju: „tarifno“.

Članak 67.

U članku 133. stavku 1. točki b) riječi: „preferencijalnih stopa u okviru količinskih“ zamjenjuju se riječima: „carinske mjere u okviru“.

Točka d) mijenja se i glasi:

„d) za dobivene proizvode određena izvozna naknada ili druga naknada pri izvozu.“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„Povrat uvoznih carina u okviru sustava povrata nije moguć ako u trenutku prihvaćanja izvozne carinske deklaracije za dobivene proizvode ti proizvodi podliježu podnošenju uvozne ili izvozne dozvole ili potvrde u okviru mjera poljoprivredne politike ili je za njih određena izvozna naknada ili druga naknada.“.

Članak 68.

Članak 137. mijenja se i glasi:

„Korisnik odobrenja može zahtijevati povrat ili otpust uvozne carine ako carinarnici dokaže da je uvozna roba puštena u slobodan promet u okviru sustava povrata carine u obliku dobivenih proizvoda ili robe u nepromijenjenu stanju:

a) izvezena ili

b) stavljena, s namjerom ponovnog izvoza, u provozni postupak, postupak carinskog skladištenja, postupak privremenog uvoza ili postupak unutarnje proizvodnje (postupak odgode), ili u slobodnu zonu ili slobodno skladište,

pod uvjetom da su ispunjeni svi ostali uvjeti za uporabu postupka.

Radi određivanja carinski dopuštenog postupanja ili uporabe iz stavka 1. točke b) ovoga članka dobiveni proizvodi ili roba u nepromijenjenu stanju smatraju se stranom robom.

Vlada Republike Hrvatske propisuje rok u kojem se može podnijeti zahtjev za povrat.

Uz poštivanje odredaba članka 131. stavka 1. točke b) ovoga Zakona, ako se dobiveni proizvodi ili roba u nepromijenjenu stanju stavljeni u carinski postupak ili u slobodnu zonu ili u slobodno skladište sukladno stavku 1. ovoga članka puste u slobodan promet, svota uvozne carine koja je vraćena ili otpuštena činit će svotu carinskoga duga.

Za određivanje svote uvozne carine koju treba vratiti ili otpustiti na odgovarajući se način primjenjuje odredba članka 131. stavak 1. točka a) podtočka 1. ovoga Zakona.“.

Članak 69.

Članak 144. mijenja se i glasi:

„Ako je uvozna roba ispunjavala uvjete za povlašteno tarifno postupanje kada je stavljena u postupak prerade pod carinskim nadzorom, a takvo se povlašteno tarifno postupanje primjenjuje na proizvode istovjetne prerađenim proizvodima puštenima u slobodan promet, uvozne carine kojima podliježu prerađeni proizvodi obračunavaju se po stopi carine koja važi u okviru takvog postupanja.

Ako povlašteno tarifno postupanje iz stavka 1. ovoga članka u vezi s uvoznom robom podliježe carinskim kvotama ili plafonima, primjena stope carine iz stavka 1. ovoga članka u vezi s prerađenim proizvodima također podliježe uvjetu da se navedeno povlašteno tarifno postupanje primjenjuje na uvoznu robu u vrijeme prihvaćanja deklaracije za puštanje u slobodan promet. U tom se slučaju količina uvozne robe koja je bila stvarno upotrijebljena u proizvodnji prerađenih proizvoda puštenih u slobodni promet otpisuje od carinskih kvota ili plafona na snazi u vrijeme prihvaćanja deklaracije za puštanje u slobodan promet, a ne otpisuju se količine od carinskih kvota ili plafona otvorenih za proizvode koji su istovjetni prerađenim proizvodima.“.

Članak 70.

U članku 151. stavku 4. brojka: „4.“ zamjenjuje se brojkom: „3.“.

Članak 71.

U članku 154. stavku 1. točka c) mijenja se i glasi:

„c) čiji izvoz daje pravo na dodjelu izvoznih naknada ili za koju se zbog izvoza, osim naknada, dodjeljuju druge financijske pogodnosti u okviru poljoprivredne politike.“.

Članak 72.

U članku 159. stavci 4., 5. i 6. mijenjaju se i glase:

„Iznimno:

a) pri određivanju iznosa koji treba odbiti ne uzimaju se u obzir određena davanja koja utvrdi Vlada Republike Hrvatske,

b) ako je privremeno izvezena roba prije stavljanja u postupak vanjske proizvodnje bila puštena u slobodan promet sa smanjenom stopom carine zbog njezine posebne uporabe, sve dok važe uvjeti za primjenu smanjene stope carine, svota koju treba odbiti bit će jednaka svoti uvozne carine koja je bila naplaćena kad je roba puštena u slobodan promet.

Ako bi privremeno izvezena roba kod puštanja u slobodan promet ispunjavala uvjete za smanjenu ili nultu stopu carine zbog njezine posebne uporabe, ta će se stopa uzeti u obzir

pod uvjetom da je roba bila predmet radnji koje su u skladu s takvom posebnom uporabom izvedene u zemlji u kojoj se odvijala proizvodna radnja ili posljednja takva radnja.

Ako dobiveni proizvodi ispunjavaju uvjete za primjenu mjera povlaštene carine iz članka 20. stavka 2. točke d) ovoga Zakona te ako je ta mjera predviđena i za robu iste tarifne oznake kao i privremeno izvezena roba, stopa uvozne carine koja se uzima u obzir pri određivanju iznosa koji treba odbiti sukladno stavku 1. ovoga članka je stopa koja bi se primijenila kad bi privremeno izvezena roba ispunjavala uvjete pod kojima se može primijeniti ta povlaštena mjera.“.

Članak 73.

U članku 162. stavku 4. riječi: „privremenog izvoza robe“ zamjenjuju se riječima: „nego se izveze roba za koju je odobren postupak“.

Članak 74.

U članku 163. stavku 1. riječi: „roba koja je privremeno izvezena na“ zamjenjuju se riječima: „privremeno izvezena roba kada bi na njoj bio obavljen“.

Članak 75.

U članku 169. stavku 1. riječi: „trgovinske mjere“ zamjenjuju se riječima: „izvozne formalnosti uključujući primjenu trgovinskih mjera“.

Članak 76.

U članku 173. stavku 2. dodaje se rečenica koja glasi: „Ulazak u slobodnu zonu ili slobodno skladište može se zabraniti osobama koje ne pružaju sva jamstva koja su potrebna sukladno pravilima propisanim ovim Zakonom.“.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„Izgradnja bilo koje zgrade u slobodnoj zoni podliježe obvezi prethodnog odobravanja od strane nadležne carinarnice.“.

Članak 77.

U članku 174. stavku 1. dodaje se rečenica koja glasi: „Carinarnica može zahtijevati da roba koja predstavlja opasnost ili koja može oštetiti drugu robu, ili koja zbog nekih drugih razloga zahtijeva posebne uvjete, bude smještena u prostorima koji su posebno opremljeni za primitak takve robe.“.

U stavku 6. riječi: „evidentiranje robe koja“ zamjenjuju se riječima: „obavještanje za robu“.

Članak 78.

U članku 179. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Osoba koja u slobodnoj zoni ili u slobodnome skladištu obavlja djelatnost skladištenja, dorade ili prerade ili kupnje ili prodaje robe mora voditi evidenciju o robi na način koji odobri carinarnica.“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„Kada se roba pretovaruje u slobodnoj zoni, evidencija koja se odnosi na tu aktivnost mora se dati na raspolaganje carinarnici. Kratkotrajno skladištenje robe u vezi s pretovarom smatra se sastavnim dijelom pretovara.”

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 4. i 5.

Članak 79.

U članku 180. stavak 2. mijenja se i glasi:

“Odredbe dijela III. ovoga Zakona, s iznimkom članka 60. do 65. ako se radi o domaćoj robi, primjenjuju se i pri iznosu robe u preostali dio carinskoga područja Republike Hrvatske, osim robe koja slobodnu zonu napušta morskim ili zračnim putem bez stavljanja u provozni ili neki drugi carinski postupak.”

Članak 80.

U članku 181. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Ako nastane carinski dug za stranu robu koja se iz slobodne zone ili slobodnog skladišta unosi u preostali dio carinskoga područja Republike Hrvatske, a carinska se vrijednost utvrđuje na osnovi stvarno plaćene cijene, odnosno cijene koju za tu robu treba platiti, koja uključuje troškove skladištenja i održavanja robe dok ostaje u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu, ti troškovi ne uračunavaju se u carinsku vrijednost ako su iskazani odvojeno od stvarno plaćene cijene, odnosno cijene koju za robu treba platiti.”

U stavku 3. iza riječi: „zahtijevati“ dodaje se zarez i riječi: „ako je takvo rukovanje carinarnica odobrila sukladno članku 119. stavku 5. ovoga Zakona,”

Članak 81.

U članku 182. stavak 2. mijenja se i glasi:

“Ako se roba iz stavka 1. ovoga članka vrati u preostali dio carinskog područja Republike Hrvatske, ili ako u roku propisanom sukladno članku 175. stavak 2. ovog Zakona, nije odobreno neko od postupanja ili uporabe iz stavka 1. ovog članka, carinarnica će poduzeti mjere sukladno važećim propisima koji uređuju posebna područja koja se odnose na nepoštivanje određenog postupanja ili uporabe.”

Članak 82.

Članak 184. mijenja se i glasi:

“Carinarnica nadzire primjenu pravila koja se odnose na izvoz, vanjsku proizvodnju, ponovni izvoz, postupke s odgodom ili unutarnji provozni postupak, kao i odredbe dijela V. ovoga Zakona, kada roba napušta carinsko područje Republike Hrvatske iz slobodne zone ili slobodnog skladišta.”

Članak 83.

Članak 187. mijenja se i glasi:

“Od plaćanja carine pri uvozu oslobođena je:

1. roba za koju je međunarodnim ugovorom koji obvezuje Republiku Hrvatsku predviđeno oslobođenje od plaćanja carine,
2. osobna prtljaga, te roba nekomercijalne naravi koju putnici unose sa sobom iz inozemstva u propisanoj vrsti, vrijednosti i količini,

3. roba sadržana u pošiljkama koje besplatno šalju fizičke osobe iz inozemstva fizičkim osobama u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da te pošiljke nisu komercijalne naravi i da odgovaraju propisanoj vrsti, količini i vrijednosti,

4. odlikovanja i priznanja dobivena u okviru međunarodnih događaja, te darovi primljeni u okviru međunarodnih odnosa,

5. roba koja zadovoljava osnovne ljudske potrebe, kao što su hrana, lijekovi, odjeća, obuća, posteljina, higijenske potrepštine i slično, koju radi besplatne podjele ugroženim osobama i žrtvama prirodnih i drugih katastrofa uvoze registrirane humanitarne i dobrotvorne organizacije i ustanove. Od plaćanja carine oslobođena je i oprema koja se besplatno iz inozemstva šalje navedenim organizacijama i ustanovama u svrhu zadovoljavanja njihovih operativnih potreba i ostvarivanja njihovih humanitarnih ciljeva. Oslobođenje od plaćanja carine ne odnosi se na alkohol i alkoholna pića, duhanske proizvode, te motorna vozila osim vozila prve pomoći. Oslobođenje će se odobriti samo onim organizacijama i ustanovama čije knjigovodstvene evidencije i provedba postupka omogućuju Carinskoj upravi provjeru poslovanja,

6. predmeti koji su posebno izrađeni i prilagođeni za osobnu uporabu, obrazovanje, kulturnu, socijalnu, profesionalnu i drugu rehabilitaciju slijepih, slabovidnih, gluhih, dijaliziranih, te mentalno ili fizički hendikepiranih osoba, kada ih uvoze hendikepirane osobe neposredno za svoje osobne potrebe, odnosno ustanove ili organizacije registrirane za pružanje pomoći i rehabilitaciju takvih osoba. Oslobođenje od plaćanja carine odnosi se i na rezervne dijelove, komponente i pribor posebno namijenjene predmetima koji se uvoze, kao i alat za njihovo održavanje, kontrolu ili popravak,

7. žigovi, robne marke, patenti, modeli, nacrti i prateća dokumentacija, te obrasci za priznavanje izuma, patenata, inovacija i slično, koji se dostavljaju nadležnim tijelima za zaštitu autorskih prava ili industrijskog i komercijalnog vlasništva,

8. razni dokumenti, isprave, obrasci, tiskanice, brošure, zapisi, te pismovne pošiljke, čije vrste i namjenu će propisati Vlada Republike Hrvatske,

9. plodovi poljodjelstva, ratarstva, stočarstva, šumarstva, ribogojstva i pčelarstva dobiveni na posjedima koje državljani Republike Hrvatske, koji žive u pograničnom području, posjeduju u pograničnom području susjedne države, sjeme, umjetna gnojiva i proizvodi za obrađivanje zemlje i uroda tih posjeda, te priplod i drugi proizvodi koje dobiju od stoke koju imaju na tim posjedima zbog poljodjelskih radova, ispaše ili zimovanja,

10. oprema za prevenciju i gašenje požara koja se ne proizvodi u Republici Hrvatskoj i nije predmet kooperacije hrvatskih proizvođača opreme i strojeva za prevenciju i gašenje požara,

11. predmeti kućanstva koje pri preseljenju u Republiku Hrvatsku uvoze fizičke osobe koje su prethodno u drugoj zemlji boravile neprekidno najmanje 12 mjeseci. Predmeti su morali biti u vlasništvu odnosno osobe i korišteni prije preseljenja najmanje šest mjeseci, a uvoz se može obaviti u razdoblju od 12 mjeseci od dana preseljenja. Rok uvoza može se u izvanrednim slučajevima produljiti,

12. predmeti gospodarskoga inventara koje radi nastavka obustavljene poduzetničke djelatnosti zbog preseljenja u Republiku Hrvatsku uvoze fizičke osobe, koje su u zemlji prethodnoga boravka obavljale takvu djelatnost najmanje 12 mjeseci. Uvoz se može obaviti u roku od 12 mjeseci od dana prestanka obavljanja djelatnosti u zemlji prethodnoga boravka,

13. predmeti koje su hrvatski i strani državljani s uobičajenim boravištem u Republici Hrvatskoj naslijedili u inozemstvu,

14. roba koja se koristi za obnovu, održavanje i restauriranje zaštićenih spomenika kulture, a na temelju mišljenja Ministarstva kulture,

15. predmeti koji izravno služe za obavljanje obrazovne, znanstvene, kulturne i medicinske djelatnosti, te za potrebe znanstvenih i medicinskih istraživanja, a koji se ne proizvode u Republici Hrvatskoj,

16. predmeti koju u obliku donacije iz trećih zemalja prime za obavljanje svojih neprofitnih djelatnosti tijela državne uprave i lokalne samouprave, humanitarne, socijalne, znanstvene, kulturne, prosvjetne, zdravstvene, športske i vjerske ustanove i organizacije, a čije je obavljanje uređeno posebnim propisima,

17. predmeti koje kao vlastita djela iz inozemstva unesu znanstvenici, književnici i umjetnici,

18. osobni automobili koje u svrhu osobne uporabe uvoze invalidne osobe s 100% tjelesnog oštećenja ili s najmanje 80% tjelesnog oštećenja funkcije organa za kretanje, i to razmjerno postotku tjelesnog oštećenja,

19. gorivo i mazivo sadržano u tvornički ugrađenim spremnicima cestovnih motornih vozila i specijalnim kontejnerima,

20. predmeti u vezi trgovinskih aktivnosti – uzorci za promicanje trgovine, predmeti namijenjeni ispitivanju, analizi i testiranju, te pomoćni materijali za zaštitu robe ili skrb živih životinja tijekom transporta,

21. kovčezi s umrlim osobama, urne s pepelom umrlih osoba, cvijeće, vijenci i drugi uobičajeni ukrasni pogrebni predmeti, te roba namijenjena gradnji, održavanju ili ukrašavanju groblja i spomenika žrtvama rata na carinskom području Republike Hrvatske.

Odredbe stavka 1. ovoga članka o oslobođenjima od plaćanja carine pri uvozu odgovarajuće se primjenjuju na oslobođenja pri izvozu ukoliko je za izvoz odnosne robe propisana izvozna carina.

Roba puštena u slobodan promet uz oslobođenje od plaćanja carine na temelju stavka 1. ovoga članka, pod carinskim je nadzorom, te se, izuzev ukoliko iz same svrhe i načina uporabe odnosnih predmeta ne proizlazi neophodnost njihova davanja drugome na uporabu, ne smije prodavati ili otuđivati po drugoj osnovi, davati drugome na uporabu, zalog, najam, rabiti u druge svrhe ili predati kao osiguranje za druge obveze, bez prethodne obavijesti nadležnoj carinarnici i plaćanja carine, i to:

a) za predmete iz stavka 1. točke 11. i 12. ovoga članka do isteka roka od 12 mjeseci od dana kada su pušteni u slobodan promet,

b) za ostale predmete iz stavka 1. ovoga članka, osim za predmete iz točke 13. istoga stavka, do isteka roka od 5 godina od dana puštanja u slobodan promet, osim ako međunarodnim sporazumom ili drugim propisima nije utvrđen poseban rok.

Predmeti sa kojima se postupa na način suprotnome iz stavka 3. ovoga članka podliježu plaćanju carine i drugih uvoznih davanja. Carinski dug nastaje sukladno članku 207. ovoga Zakona, a naknadni obračun carine se obavlja:

a) u slučajevima u kojima je korisnik oslobođenja podnio zahtjev za naknadni obračun primjenjuju se taksacijski elementi za obračun carine i drugih uvoznih davanja prema propisima koji važe na dan kada je nadležnoj carinarnici podnesen zahtjev, te

b) u slučajevima u kojima nije podnesen pravodobni zahtjev za naknadni obračun primjenjuju se taksacijski elementi za obračun carine i drugih uvoznih davanja prema propisima koji su važili na dan puštanja robe u slobodan promet.

Vlada Republike Hrvatske propisati će uvjete za ostvarivanje i postupak oslobođenja od plaćanja carine, te ograničavanja glede raspolaganja robom oslobođenom od plaćanja carine sukladno stavcima 1. i 2. ovoga članka.“

Članak 84.

U članku 194. stavku 1. riječ: „carinarnica“ zamjenjuje se riječima: „Središnji ured Carinske uprave“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„Vlada Republike Hrvatske propisuje uvjete i postupak polaganja osiguranja iz stavka 1. ovoga članka.“

Stavak 3. briše se.

Članak 85.

U članku 202. stavku 2. riječ: „otpiše“ zamjenjuje se riječju: „ugasi“, a riječi: „otpisuje se“ zamjenjuju se riječju: „prestaje“.

Članak 86.

U članku 207. stavak 1. mijenja se i glasi:

“Uvozni carinski dug nastaje:

a) neispunjavanjem jedne od obveza koja za robu koja podliježe uvoznim carinama proizlazi iz njezinog privremenog smještaja ili carinskog postupka u koji je roba stavljena,

b) neispunjavanjem jednog od uvjeta za stavljanje robe u određeni carinski postupak ili za odobravanje smanjene ili nulte stope carine radi posebne uporabe robe,

u slučajevima različitim od navedenih u članku 206. ovoga Zakona, osim ako se utvrdi da navedeni propusti nisu bitno utjecali na pravilnu provedbu privremenog smještaja ili određenog carinskog postupka.“.

Članak 87.

U članku 208. stavak 4. mijenja se i glasi:

“Dužnik je osoba koja je potrošila ili upotrijebila robu, kao i sve osobe koje su u toj potrošnji ili uporabi sudjelovale premda su znale ili su prema okolnostima slučaja morale znati da se roba troši ili upotrebljava pod uvjetima koji nisu u skladu s propisima.“.

Članak 88.

U članku 211. stavku 1. riječi: „ili nultu“ brišu se.

Članak 89.

U članku 213. stavku 3. točka b) mijenja se i glasi:

“b) osobe koje su sudjelovale u iznošenju robe premda su znale ili su prema okolnostima slučaja morale znati da carinska deklaracija, iako je morala biti, nije podnesena.“.

Članak 90.

U članku 214. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

“Izvozni carinski dug nastaje nepridržavanjem uvjeta pod kojima je dopušteno da roba napusti carinsko područje Republike Hrvatske uz potpuno ili djelomično oslobođenje od plaćanja izvoznih carina.

Dug nastaje u trenutku prispjeća robe do zemlje odredišta različite od one koja je bila određena kod napuštanja carinskog područja Republike Hrvatske uz potpuno ili djelomično oslobođenje od plaćanja izvoznih carina, ili, ako carinarnica ne može odrediti taj trenutak, istekom roka određenog za podnošenje dokaza o ispunjenju uvjeta pod kojima je oslobođenje odobreno.“.

Članak 91.

U članku 216. stavku 1. riječ: „carinsko“ zamjenjuje se riječju: „tarifno“.

Članak 92.

U članku 220. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Ako sporazumi sklopljeni između Republike Hrvatske i drugih zemalja predviđaju odobravanje povoljnijeg tarifnog postupanja pri uvozu robe hrvatskog podrijetla u te zemlje, u smislu tih sporazuma, pod uvjetom da je roba dobivena u postupku unutarnje proizvodnje, roba koja nije podrijetlom iz Republike Hrvatske ili zemlje sa kojom je sklopljen sporazum, a sadržana je u toj robi s podrijetlom, podliježe plaćanju uvoznih carina. Uvozni carinski dug nastaje potvrđivanjem isprava koje su potrebne za dobivanje takvog povoljnijeg tarifnog postupanja u drugoj zemlji.“

Članak 93.

Iznad članka 221. naziv poglavlja i odjeljka mijenjaju se i glase:

„3. Naplata svote carinskog duga

a) Unošenje u evidencije (knjiženje) i obavještanje dužnika o svoti carine“.

Članak 94.

U članku 221. stavku 1. riječ: „proknjižiti“ zamjenjuje se riječima: „unijeti u računovodstvene ili druge odgovarajuće evidencije (knjiženje)“.

Članak 95.

U članku 225. stavak 2. mijenja se i glasi:

„Ako je svota davanja koju treba platiti navedena u carinskoj deklaraciji, carinarnica neće o svoti davanja posebno obavijestiti dužnika i smatrat će se da je puštanjem robe dužnik obaviješten, osim ako navedeni iznos ne odgovara iznosu koji je obračunala carinarnica. Pri primjeni članka 222. stavka 2. ovoga Zakona, carinarnica također posebno ne obavještava dužnika, te se puštanje robe smatra obavještanjem dužnika o proknjiženoj svoti.“

Članak 96.

U članku 226. stavak 3. mijenja se i glasi:

„Vlada Republike Hrvatske može propisati slučajeve i uvjete pod kojima će se obustaviti obveza dužnika za plaćanje carine ako je:

- a) podnesen zahtjev za otpis duga u skladu s člancima 232., 234. i 235. ovoga Zakona,
- b) roba zaplijenjena s namjerom da se oduzme u skladu s člankom 230. stavkom 1. točkom c) podtočkom 2. ili točkom d) ovoga Zakona, ili
- c) carinski dug nastao sukladno članku 206. ovoga Zakona i ima više dužnika.“

Članak 97.

Članak 229. mijenja se i glasi:

„Ako svota duga nije plaćena u propisanom roku:

- a) carinarnica će poduzeti sve zakonski propisane mogućnosti, uključujući i prisilnu ovrhu radi osiguranja plaćanja toga iznosa, s time da Vlada Republike Hrvatske može propisati posebne odredbe za jamce u okviru provodnog postupka,
- b) obračunat će se zatezne kamate na svotu duga sukladno propisima o zateznoj kamati.

Banke i druge osobe ovlaštene za obavljanje poslova platnog prometa dužne su naloge carinskog dužnika za uplatu carinskog duga provoditi prije svih drugih obveza carinskog dužnika.

Vlada Republike Hrvatske može propisati svotu carine i kamata koja se neće prisilno naplaćivati.“.

Članak 98.

Iznad članka 230. naziv poglavlja mijenja se i glasi:
„4. Gašenje carinskog duga“.

Članak 99.

U članku 230. stavku 1. riječ: „otpisan“ zamjenjuje se riječju: „ugašen“.

U točki c) podtočki 2. riječi: „ili zadržavanja“ zamjenjuju se riječima: „bila zadržana“, a iza riječi: „naknadno“ riječ: „i“ briše se.

U stavku 2. riječ: „otpisan“ zamjenjuje se riječju: „ugašen“.

U stavku 3. riječ: „otpisan“ zamjenjuje se riječju: „ugašen“, a riječi: „radnje i postupci učinjeni“ zamjenjuju se riječima: „formalnosti učinjene“.

Članak 100.

U članku 230.a stavku 2. iza riječi: „uprave“ dodaju se riječi: „i drugih nadležnih tijela“, a iza riječi: „utvrđivanja“ dodaju se riječi: „kaznene i“.

Članak 101.

U članku 231. stavku 1. točki b) riječ: „odustajanje“ zamjenjuje se riječima: „odluka o odustajanju“, a riječi: „akt kojim“ zamjenjuju se riječima: „odluke kojima“.

Članak 102.

U članku 232. stavku 2. riječ: „plaćanja“ zamjenjuje se riječju: „knjiženja“.

U stavku 5. iza brojke: „1.“ dodaju se riječi: „i 2.“.

Članak 103.

Članak 233. mijenja se i glasi:

„Uvozne ili izvozne carine bit će vraćene ako je carinska deklaracija poništena, a carine plaćene. Povrat će biti odobren na temelju zahtjeva podnesenog u rokovima propisanim za podnošenje zahtjeva za poništavanje carinskih deklaracija.“.

Članak 104.

U članku 234. stavku 3. točka a) mijenja se i glasi:

„a) da roba nije bila upotrebljavana, osim ako je početna uporaba bila nužna da bi se utvrdili nedostaci robe ili njezina neusklađenost s odredbama ugovora,“.

Članak 105.

U članku 235. stavku 2. dodaje se rečenica koja glasi: „Carinarnica može produžiti rok u iznimnim i opravdanim slučajevima.“.

Članak 106.

Članak 236. mijenja se i glasi:

„Uvozne ili izvozne carine bit će vraćene ili otpuštene pod uvjetima utvrđenim u ovom poglavlju samo ako je iznos koji treba vratiti ili otpustiti veći od iznosa kojeg utvrdi Vlada Republike Hrvatske.“.

Članak 107.

U članku 240. stavku 1. točka 3) mijenja se i glasi:

„3) ako unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti u carinsko područje ili iznijeti iz carinskog područja zaštićene životinje, gljive i biljke, kao i njihove dijelove ili derivate bez odgovarajućih dopuštenja i suprotno uvjetima i načinu propisanim ovim Zakonom, te međunarodnim ugovorima ili sporazumima kojima je pristupila Republika Hrvatska,“.

Članak 108.

U članku 241. stavku 1. točki 13) riječ: „isprave“ zamjenjuje se riječju: „ispravu“, a riječ: „kojima“ zamjenjuje se riječju: „kojoj“.

Članak 109.

U članku 244. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Novčanom kaznom od 500,00 kuna može se kazniti na mjestu počinjenja prekršaja fizička osoba koja počinji prekršaj iz članka 241. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, ako se radi o robu do vrijednosti 5.000,00 kuna, kao i fizička osoba koja počinji prekršaj iz članka 242. stavak 1. točka 1. ovoga Zakona.“.

Članak 110.

Iza članka 250. dodaje se članak 250.a koji glasi:

„Članak 250.a

Izrečene prekršajne sankcije ne mogu biti izvršene ako od dana pravomoćnosti odluke o prekršaju proteknu tri godine, a zastara počinje teći kada je počinitelj prekršaja primio pravomoćnu odluku urednom dostavom, odnosno od dana kada je prvostupanjska odluka postala pravomoćna.

Zastara izvršenja ne teče za vrijeme za koje se prema zakonu izvršenje prekršajnih sankcija ne može započeti ili nastaviti.

Zastara izvršenja prekršajnih sankcija prekida se svakom radnjom nadležnog tijela poduzetom radi izvršenja.

Nakon svakog prekida zastara počinje teći ponovno.

Zastara izvršenja prekršajnih sankcija nastupa u svakom slučaju protekom roka od šest godina od dana pravomoćnosti odluke o prekršaju.“.

Članak 111.

Propisi za provedbu ovoga Zakona donijeti će se u roku tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 112.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Carinskog zakona ("Narodne novine", br. 140/05) u članku 113. iza riječi: „2006. godine“ zarez se zamjenjuje točkom, a ostatak teksta odredbe briše se.

Članak 113.

Ovaj Zakon stupa na snagu 1. siječnja 2007. godine, s tim da:

- odredba članka 103. stavak 2. točka e) iz članka 53. ovoga Zakona i odredba članka 109. stavak 2. točka e) iz članka 55. ovoga Zakona stupaju na snagu danom stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Sjevernoatlantskog ugovora od 4. travnja 1949. godine,

- odredbe članka 106.a stavak 1. i 2. Carinskog zakona („Narodne novine“, br. 78/99., 117/99., 73/00., 92/01., 47/03. i 140/05.) prestaju važiti danom stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Konvencije o zajedničkom proвозnom postupku i Konvencije o pojednostavnjenju formalnosti u robnom prometu,

- odredbe članka 106.a stavak 3. i 4., 108. stavak 2. i 3. i 219. stavak 5. i 6. Carinskog zakona („Narodne novine“, br. 78/99., 117/99., 73/00., 92/01., 47/03. i 140/05.) stupaju na snagu danom stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Konvencije o zajedničkom proвозnom postupku i Konvencije o pojednostavnjenju formalnosti u robnom prometu.